

“FA QUATRE ANYS, QUAN VAIG COMENÇAR A COMPETIR, NI EM PLANTEJAVA SER CAMPIONA DEL MÓN”

Clàudia Galícia (CE Cerdanyola Skimo Team), va tancar la seva participació als darrers Campionats del Món, disputats del 23 de febrer al 2 de març a Alpego-Piancavallo (Itàlia), com a campiona del món en la disciplina esprint. L'esquiadora catalana, a més, va aconseguir la medalla d'argent per equips amb Mireia Miró (UEC Gràcia) i a relleus amb la mateixa Miró i Marta Garcia (CE Cerdanyola Skimo Team). Uns resultats que, sumats a les medalles dels esquiadors catalans masculins i júnior, auguren un bon futur per a l'esquí de muntanya de casa nostra.

Fa pocs dies va finalitzar el Campionat del Món d'esquí de muntanya. Quina valoració fas de la teva participació?

La valoració és molt positiva, estic molt contenta. De les cinc proves que vaig disputar l'única que potser vaig fallar una mica va ser la primera, la individual, però a la resta vaig fer molt bons resultats, conjuntament amb les meves companyes amb les quals vaig fer les proves de relleus i equips, Mireia Miró i Marta Garcia. Estic molt satisfeta d'haver aconseguit aquest or i proclamar-me campiona del món.

Esperaves aconseguir aquests resultats?

Sabia que anava ben entrenada, em trobava bé, havia posat tot l'esforç possible, però potser no m'esperava aconseguir la medalla d'or. Sí que la volia i la pensava, però no m'esperava aconseguir aquests resultats. Tot plegat ha sigut molt maco.

A més, els esquiadors catalans van aconseguir altres medalles. Com està evolucionant l'esquí de muntanya a casa nostra?

Està evolucionant cap a un molt bon nivell; cada cop hi ha més esquiadors que estan

davant a les curses, que tenen més facilitats. A més, tenim una federació que ens recolza i cada cop es pot professionalitzar més l'esport. Els corredors de casa cada vegada van millorant més i en els propers anys encara n'hi hauran més; està pujant una

que en feien. El fet de venir de l'esquí alpí i ser un esport totalment relacionat amb la neu va fer que m'enganxés; però va ser una mica per casualitat.

Et plantejaves arribar fins on has arribat quan vas començar en aquest esport?

competir ni em plantejava ser campiona del món.

Quin és el secret per arribar dalt de tot en tan poc temps?

El secret és entrenar, posar-hi tot l'esforç possible, tenir un bon entrenador, confiar en ell, saber planificar molt bé els

molta il·lusió. Mai m'he obsessionat molt amb l'esport, ho faig perquè gaudeixo, i això també m'ha ajudat molt.

El 2013 i 2014 vas participar en la Titan Desert, proclamant-te campiona en categoria femenina. Com et vas preparar per a aquesta prova?

Allà van ser els meus inicis en el món de l'esport de competició. Vaig guanyar en un sorteig la inscripció per a la Titan Desert 2013 i aquí va ser quan em vaig iniciar en el món de les curses. Si no hagués guanyat aquest sorteig no estaria on estic ara. Aleshores em vaig preparar entrenant com podia, perquè en aquella època treballava moltes hores i ni molt menys em vaig poder preparar igual que m'he preparat per anar a aquests Campionats del Món d'esquí de muntanya.

“Està pujant una bona generació d'esquiadors de muntanya”

“Si no hagués guanyat el sorteig per participar a la Titan Desert 2013 no estaria on estic ara”

bona generació. Com et vas iniciar en el món de l'esquí de muntanya?

Va ser fa uns cinc anys. El meu pare el practicava una mica i també tenia una colla d'amics

Evidentment no. Quan vaig començar en aquest món ni tan sols competia, simplement era una afició que tenia en el meu temps lliure. Fa quatre anys, quan vaig començar a

objectius de la temporada i, sobretot, molt de sacrifici. Tinc molt clar que ningú m'ha regalat res, m'ho he lluitat molt. Han sigut moltes hores, molta dedicació, però sobretot

En aquella època era molt amateur, tot just m'estava iniciant en el món de la competició i encara em faltava molta experiència.

Aquí va ser el teu inici en el

món de l'esport, doncs?

Quan era petita feia esquí alpí, però ho vaig deixar als 14 o 15 anys. En aquella època vaig seguir estudiant i vaig fer la carrera d'aparelladora. Quan vaig acabar la carrera va ser quan vaig tornar a fer esport. Dels 14 als 24 anys anava una mica al gimnàs, però poca cosa més.

Què et va aportar participar en una prova de les característiques de la Titan Desert?

Em va anar molt bé per reconeixement quant a patrocinadors, se'm van obrir moltes portes en tot aquest món en el qual jo era molt nova. I evidentment un molt bon record i una experiència per poder seguir lluitant tot el camí que he fet.

A més, tens la teva feina com a aparelladora. Com combines l'esport d'elit amb la vida laboral?

Soc autònoma i això fa que m'ho pugui compaginar una mica millor, però amb molt ordre. Tinc clar que no puc entrenar com un esportista d'elit, i molt menys descansar, però intento organitzar-me molt i planificar-me bé, a dues setmanes vista pràcticament ja sé el que faré. I sobretot amb il·lusió i sense obsessionar-me; sé que no puc entrenar tots els dies de la setmana ni descansar.

Quins són els teus propers reptes a nivell esportiu?

A curt termini vull acabar la Copa del Món d'esquí de muntanya i pujar al podi en la classificació general, de la qual actualment estic en la tercera posició. I ja de cara a l'abril començar la temporada de bici. Objectius quant a resultat no me'n marco gaires, només pujar al podi de la Copa del Món i millorar els resultats en bici de l'any passat. I sobretot, gaudir, que al final és el més important ●